

తీరనికోరిక

* గతసంచిక తరువాయి *

[పి. రామారావు]

ఆ పితృహృదయంలో శ్రేమశ్శ్రీతి యగు ఇందిర ఎల్లప్పుడును ప్రకాశించెడిది. చిన్నపిల్లలను చూచేసరికల్ల వారిలో తన ఇందిర దూపం ప్రతిఫలించడము కనుగొనేవాడు నిర్ణీవుడైన జీవన్. ఆతని కూన్యదృష్టులకు ఎల్లప్పుడును చిరునవ్వులాలికించెడి ఇందిర నయనాలు గోచరించెడివి. తనకు ఇందిరను వదలినది మొదలు దినము యొక యుగమువోలె నున్నది. ఆ పితృహృదయానికి వెంటనే తన ముద్దు పాప ఎచ్చటనుంటే అచ్చోటకుపోయి ఆ చిన్నారి చిలిపితో ఆడుకోవలెనని తట్టింది. తాను తన ముద్దులపట్టితోపాటు యుండడమే ప్రధానమను కున్నాడు. తన చిన్ని కూతురుతో కలిసి కళా గంజో త్రాగి బతుకుదామని జీవన్ మరల యింటికి పోవ నిశ్చయించుకొన్నాడు.

జీవన్ నవజీవన్ అయాడు. రైల్వే స్టేషనుకు పరుగు పరుగున పోయాడు. రైలు “కుయ్యి” కూస్తూంది. గప్పున ఎదురుగానున్న పెట్టెలో ఎక్కి చతికిలాపడ్డాడు. రైలు తన కార్యక్రమాన్ని నిర్వహిస్తూంది.....

“టికెట్” అన్నాడు ఆ గుఱ్ఱంమూతి T. C. జీవన్ కూన్యదృష్టులను ప్రసరించాడు.

“మీ తాతగారి బండి అనుకున్నావా? టిక్కెట్ లేకుండా ప్రయాణం సాగించడానికి.”

జీవన్ తనయొక్క చరిత్రనంతా ఆ కర్కశ హృదయునకు తెల్పి రక్షించమని ప్రార్థించాడు. కాని ఆతని పలుకులు ఆ కఠినహృదయాన్ని కరిగించ లేకపోయాయి. జీవన్ తన కాయాశక్తుల ఆతనిని

బ్రతమాలాడు. చివరకు విసిగి ఒక తోపుతోసాడు T. C. ని.

క్రిందపడ్డాడు T. C. తలకాయ బ్రధ లయింది. నెత్తుగు వరదలైపారింది. జీవన్ కనులు చీకట్లుక్రమ్యాయి. పశ్చాత్తాపపడ్డాడు. కాని గత జల సేతుబందనం అయింది ఆతని పశ్చాత్తాపం.

.....
T. C. ని కూనిచేయదలచినట్లు నేరం నిరూపించి పన్నెండు వత్సరములు కఠినశిక్ష విధించారు.

.....
విడుదలదినంవచ్చింది.

జైలు Compond వైకివచ్చి స్వచ్ఛమైన గాలిని పీల్చాడు. జుత్తు గెడ్డగూడులాగ వుంది. పెద్ద గెడ్డం. తల, గెడ్డం తెల్లగా నెరసిపోయింది. మనిషి చిక్కి సగమయినాడు. నల్లగా బొగ్గులా మారిపోయింది శరీరచాయ. పోల్చుట చాలాకష్టం.

తన గ్రామం చేరుకున్నాడు. ఇప్పుడది పల్లె గాదు. పెద్ద పట్టణమయింది. ఇండులన్నిటిరిగి తన కుటీరాన్ని చేరుకున్నాడు. తనఇందిర ఎదురుగావచ్చి కాగలించుకుంటుంది. అనుకున్నాడు. కాని తన కుటీరం కూలిపడియుంది వెట్టిమాపులు నాల్గువైపుల ప్రసరించాడు. ఆవీధిలో పిల్లలు వెట్టివాడని రాలు దువ్వుతున్నారు. నలుగురు ఆతనిచుట్టు చేరారు. వాళ్ళని తనయింటిసమాచారం అడిగాడు ఎవరు తెలి దన్నారు. ఇంతలో ఒకతాతవచ్చి “నీ పేరు ఏమి టోయి?” అని ప్రశ్నించాడు

“జీవన్ లాల్, బొందిలీజాతి”

“ఏమిజీవన్! యిలాయున్నావు?” అని ప్రశ్నించాడు.

“మా ఇందిర ఏది?” అన్నాడు జబాబుగా.

“నీవు వెడలిన తరువాత మరుచటివత్సరము ప్లేగువచ్చి చాలామందిని పొట్టపెట్టుకుంది. ఆ అభాగ్యులలో మీ ఇండు. జమునా...”

“ఆ...” అంటూ మూర్ఛపోయాడు. నలుగురు సేరదీతీర్చి యత్నించారు కాని వారిదికూడ నిష్ఫల మయింది!